

Tak na př. při ceně předmětu smlouvy tržové 400.000 Kč činitel bude odměna notářova 2025 Kč, kdežto při ceně 15 mil. Kč pouze o necelých 1000 Kč více, totiž 3000 Kč.

Při inventuře pozůstalosti se jménem 150.000 Kč — 250 Kč a při jmění 15 milionů Kč — rovněž 250 Kč!

Tarif uveden byl v život přes důvodné námitky našeho stavu, jenž protestoval v zásadních otázkách přímo existence stavu se týkajících, ale marně.

Důsledkem této úpravy bude restríkcce personálu jak právníckého, tak neprávníckého, čímž celá řada rodin bude zbavena výživy.

V poplatcích notářských musí přece být obsažena aspoň částečná kvota na starobní, invalidní, nemocenské a rodinné pojištění notáře a příslušníků jeho rodiny.

Veškerí příslušníci notářství, ač vidí budoucnost šerou a temnou, stojí před nařízením vlády v uctivém pozoru: jsou přesvědčeni, že široké obecnost, které v pravdě nese útraty právní pomoci, a to vůči velikému majetku nepoměrně, samo o dá vhodné podněty k tomu, aby nalezen byl nutný korektiv.

Tarif notářský vydán byl dne 22. května t. r. vládním nařízením ze dne 11. května 1923 číslo 102. Všichni kolegové budou jistě velice a to nepříjemně překvapeni tímto tarifem a proto pokládáme za svou povinnost vyličit celou genesi tohoto vládního nařízení a úsilí, které projevil náš Spolek, aby jemu zabránil. Jak bude všeobecně známo, vyzvalo ministerstvo spravedlnosti přípisem ze dne 14. ledna 1921 čís. 752 notářskou komoru pražskou, aby působila u svých příslušníků na zvýšení platu personálu, i vyslovalo ochotu »k umožnění úpravy platů těch podniknouti všechny potřebné kroky, jež budou navrženy«, poukazujíc na to, že ohledně stavu advokátního předložilo již osnovu zákona o vyšších sazbách advokátních. — Komora vyzvala na to všechny příslušníky, aby ihned zvýšily platy personálu a předložila ministerstvu nový návrh nikoliv na zvýšení sazby notářské, nýbrž na specialisování toho, co při jednotlivých položkách soudy mají přisuzovati. Ano dokonce navrhovala snížení notářského tarifu zavedením paušálních sazeb při projednání pozůstalosti do 5000 Kč. — Tento návrh po delším jednání s referentem ministerským byl ministerstvem v zásadě přijat a vypracována osnova ve smyslu tom, jež předložena opět komoře, která s osnovou tou projevila souhlas. Po té dano bylo ne jednou, ale několikrát ujištění našim delegátům, že tato osnova bude předložena nejbližší příští ministerské radě, jak o tom referováno téměř v každém čísle našeho časopisu v r. 1921 a 1922. — Teprve v prosinci 1922 bylo komoře z ministerstva telefonováno, že bude nutno notářskou sazbu snížit. Ačkoliv nebyla právě zmíněná osnova uzákoněna a sazba naše zvýšena, tak jako se to stalo nařízením ze dne 30. března 1921 č. 142 ohledně sazby advokátní, přece uposlechla komora této výzvy telefonické a předložila nový návrh na snížení sazby, propracovaný ve schůzi delegátů všech komor. Návrh ten vykazoval snížení 20—40%. — O tomto návrhu byla komora slyšena a při slyšení tom nebylo učiněno žádných výtek ze strany ministerstva, takže jsme za to pevně měli, že návrh náš bude přijat. Překvapilo nás proto, že 12. dubna t. r. doručeny byl komoře vládní návrh na novou úpravu tarifu, zcela odlišný, zavádějící maximální hranici při listinách, valných hromadách a projednáních a to tak nízkou, že byla tím vážně ohrožena existence našeho stavu. — Současně sděleno komoře, že tento návrh předkládá se ministerské radě, která konati se měla budoucí den. — Poněvadž stanovení maximální hranice dotýkalo se i stavu advokátního, oznámila to komora naše komoře advokátní, načež obě komory intervenovaly u pana ministra spravedlnosti poukazující k tomu, že nebyly o tomto návrhu komory slyšeny, i vymohly si šestidenní lhůtu za účelem podání posudku. — Posudek ten podán po úradě pražských i venkovských, na rychlo do Prahy povolaných notářů a v něm ohradila se komora proti stanovení maximální hranice vůbec, poněvadž zavádění maximální hranice neznamená akci zlevňovací, nýbrž jest jen na prospěch tříd velice zámožných i jest proto nesociální, požadovati od stran méně zámožných téhož poplatku jako od velkých kapitalistů. Dále poukazováno k tomu, že tarifování valných hromad jest novofa, která až dosud nikdy nebyla v žádném tarifu a že jest na odpor kolektivní smlouvě, kterou uzavřela komora se Svazem českých bank, jež do čítání platů notářských si nestěžovaly. — Také advokátní komora ujala se vřele našeho požadavku, začež budiž jí vzdán srdečný dík. — Veškeré naše další společné úsilí stropotalo na

neústupností ministerstva, jež k intenzivnímu našemu naléhání sice sazby o něco zvýšilo, ale maximální hranici a tarifování valných hromad v sazbě ponechalo. — Nezbyvá, nežli podniknouti se, tak jako podnikli se museli advokáti, jimž také jejich tarif vzdor všemu ohrožování byl valně snížen. — Výkonný výbor svolal na to ihned schůzi Ústředního výboru, jemuž podal obšírnou zprávu o všech podniknutých krocích, načež Ústřední výbor usnesl se na projevu, který na jiném místě uvádíme.

Rízení pozůstalosti. Jak již přinesly denní listy zprávu, přijat byl sněmovnou i senátem vládní návrh zákona o změně projednacího řízení, o němž přinesly jsme článek Dra Čulíka v čísle předešlém. — Tento vládní návrh nebyl vůbec žádné komoře ani Spolku dříve sdělen, ačkoliv se dotýká stavu našeho co nejvíce, nýbrž bez našeho vědomí byl předložen ministerské radě a nám jako vládní návrh sněmovny. Jen náhodou jsme se o tom dozvěděli a výkonný výbor proto ihned učinil všechny možné kroky, aby zabránil přijetí aspoň článku XIV., jenž znamenal podkopání veškeré agendy notářské. Výkonný výbor sepsal několik pamětních spisů na veškeré kluby poslance i senátorské, zvláštní zprávy referentům klubovním, posudek ministerstvu spravedlnosti, ohrazení ústavně-právnímu výboru, zvláštní resoluci české fakultě právnické, kterou žádal, aby nepřipustila uzákonění ustanovení, které jest úplně cizí našemu občanskému zákonu, intervenoval u všech vlivných osob, ministrů i poslanců a jen tomuto námáhavému a obětavému úsilí výkonného výboru jest co děkovati, že ústavně-právní výbor zamítl a škrtl článek XIV. o movitých pozůstalostech.

Ústřední výbor konal dne 9. t. m. schůzi, kteréž předsedal náš předseda Dr. Batěk, jenž ihned po zahájení učinil obšírná sdělení o důležitých událostech posledních dnů, zejména o sazbě notářské a zrušení čl. IX. Po té přednesl jednatel Dr. Čulík obšírnou jednatelskou zprávu za minulý rok a vyličil rozdíl, jaký se jeví nyní v nazírání na stav náš oproti rokům předešlým.

V debatě na to zahájené projeveno nepokrytě nad tím rozhořčení všemi členy načež zpráva jednatelská byla jednomyslně schválena.

Podobně schválena i zpráva pokladní, přednesená pokladníkem panem notářem Schäfrem, jež vykazovala dosti příznivý stav finanční a proto usneseno, věnovati vdově po jednom notáři moravském, dřívějším členu Ústředního výboru, jenž zanechal rodinu svou (4 nez. děti) v největší bídě, podporu 2000 K. (Nejlépeší ilustrace k tomu, jak znamenitě se notářům vede!)

Při volbě náměstka předsedy na místě † Dra Gustava Kreimla zvolen jednohlasně notář Dr. Václav Svoboda, a za člena Ústředního výboru kooptován pan Dr. Josef Mohr, notář v Jihlavě.

Pražský sbor notářský konal valnou schůzi dne 10. t. m. za účasti 42 notářů za předsednictví komorního presidenta Dra Batky, jenž vyličil povšechnou situaci stavu našeho, načež členové komory Dr. Čulík a Dr. Král podali zevrubně vyličení všech událostí posledních dnů a podali zprávu o všech podniknutých krocích a použitých prostředcích. Po té přednesl pan president projev k ministerské radě, který byl jednohlasně přijat.

Zpráva pokladní přednesená panem Drem Králem, byla rovněž jednomyslně schválena, a příspěvek komorní na běžný rok stanoven v dosavadní výši 600 K. K návrhu pokladníka věnována jedné vdově po notáři z Čech, jež nachází se v bídě, podpora 2000 K.

Za náhradníky komorní zvoleni jednomyslně kolega Václav Čepický z Přeštic a Jan Krajíček z Berouna.

Státní soud. Pan prezident republiky jmenoval přísedícími státního soudu z kruhů notářských kolegu Čepického z Přeštic a Dra Zmeka z Prahy.

Výklad tarifu. K četným dotazům kolegů, kteří upozorňují na domnělý rozpor tarifu, dle něhož notář do 2000 K musí prováděti úkony pozůstalosti řízení zdarma; kdežto při jednotlivých položkách stanovena jest odměna od 200 K, sdělujeme, že odměny od 200 do 2000 K týkají se pouze notářských úkonů na Slovensku, kde nový notářský tarif začne působiti teprve od 1. července 1924 a kde článek IX. zákona z r. 1921 nebyl uzákoněn.

Advokátní komora podala, jak oznamuje »Česká advokacie« dne 16. dubna 1923 na ministerstvo spravedlnosti